

**Václav Křivský: Josef Jiránek ve světle pražských pramenů. Josef Jiránek in the light of Prague's archive sources. Diplomová práce ÚHV FF UK v Praze, 2011, 111s.
Oponentský posudek**

Předložená diplomová práce je věnována osobnosti významného českého pianisty, klavírního pedagoga, teoretika a skladatele Josefa Jiráňka (1855–1940). Poměrně stručná textová část (60 stran včetně soupisu literatury) je rozdělena do čtyř kapitol: V první kapitole (nástin života a díla) podává autor stručný životopis Josefa Jiráňka, sestavený převážně na základě dosavadní nepočtené literatury. V druhé kapitole (stav bádání) postupuje diplomant od slovníkových hesel a statí přes nepočtené knižní publikace, soupis pražských institucí, v nichž se nacházejí jiráňkovské prameny (notové i nenotové, tištěné i rukopisné), až k memoárové literatuře a časopiseckým zprávám a kritikám. Těžiště výkladu spočívá ve třetí kapitole, v níž se autor zabývá působením Josefa Jiráňka jako klavírního pedagoga, a to v kontextu vývoje výuky klavírní hry v Praze v 2. polovině 19. století i některých vlivných proudů v klavírní pedagogice německé (Hugo Riemann – s nímž byl Jiránek v písemném i osobním styku). Čtvrtá kapitola je pak už jenom stručným dodatkem a komentářem k Jiráňkově korespondenci, publikované v knize *Josef Jiránek – vzpomínky a korespondence s Bedřichem Smetanou* (1957).

Jak již naznačuje název práce, východiskem – a můžeme také rovnou konstatovat hlavním přínosem – předložené diplomové práce Václava Křivského je heuristika, jejíž výsledky jsou shrnuty především do tabulkových a obrazových příloh na s. 61–111, ale zčásti jsou zahrnuty již v první části: kromě stručné charakteristiky stavu pramenné základny sem patří také soupis příslušných časopiseckých a novinových statí. Diplomant se nejprve soustředil na průzkum do té doby pouze částečně zpracované pozůstalosti Josefa Jiráňka, uložené v ČMH – Muzeu Bedřicha Smetany a podílel se na katalogizaci dosud nezpracovaných částí. Svůj pramenný průzkum potom rozšířil i na další muzejní, archivní a knihovní instituce v Praze.

Práci Václava Křivského nelze vytknout žádné zásadní nedostatky. Po stránce formální je v obou částech, výkladové i tabulkové, zpracována velmi pečlivě. Pravopisné a stylistické chyby, které se vyskytovaly v předchozích verzích textu, byly až na nepatrné výjimky vykorigovány. (To, zda jsou správná také všechna data a signatury v tabulkové části, jsem samozřejmě neměla možnost prověřit.)

Domnívám se, že předložená práce vyhovuje nárokům, kladeným na práci diplomní, a doporučuji ji proto k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře.